

«Το Γκοϊμγουντ με κάνει
να ξεκαρδίζομαι στα γέλια!»

ΦΡΑΝΚ ΚΟΤΡΕΛ ΜΠΟΪΣ

ΓΚΟΪΜΓΟΥΝΤ

Η ΕΠΙΘΕΣΗ
ΤΟΥ ΒΡΟΜΕΡΟΥ
ΤΕΡΑΤΟΣ!

ΝΑΝΤΙΑ ΣΙΡΙΝ

«Αυτό το βιβλίο
έκανε το στόμα μου
να πονέσει!
Ανελέητα αστείο».

Ρομπ Μπίνταλφ,
συγγραφέας του
Peanut Jones

«ΕΤΟΙΜΑΣΤΕΙΤΕ
να περάσετε
καλά».

Σέλομ Σούνου,
εικονογράφος του
Look Both Ways

«ΣΦΥΖΕΙ
ΑΠΟ ΕΝΕΡΓΕΙΑ.
ΦΑΝΤΑΣΤΙΚΑ
ΕΘΙΣΤΙΚΟ».

Φιλ Ερλ, συγγραφέας του
*Όταν Πέσει ο Ουρανός
στο Κεφάλι μας*

«ΦΑΝΤΑΣΤΙΚΟΙ»

Λόρεν Λάβερν

«Μοιάζει με τον Λόφο του
Γουότερσιπ, αλλά είναι αστείο.
Θα γελάτε σαν υστερικοί
σε κάθε σελίδα».

Κέιτλιν Μοράν

«ΤΟ ΓΚΡΪΜΓΟΥΝΤ
ΜΕ ΕΚΑΝΕ
να σκάσω
στα γέλια».

Φρανκ Κότερελ Μπόις,
συγγραφέας του
Millions

«ΑΠΛΑ
ΙΔΙΟΦΥΕΣΙ!»

Λούι Στόουελ,
συγγραφέας του *Otherland*

«ΕΣΚΑΓΑ στα γέλια
σχεδόν σε κάθε σελίδα.
Κωμωδία πρώτης
κατηγορίας, πλασμένη
με στοργή».

Κίραν Μίλγκουντ Χάρνρεϊβ,
συγγραφέας του
Η Τζούλια και ο καρχαρίας

«Ο Τεντ κι η Νάνσυ
είναι τα αγαπημένα μου
αλεπουδάκια».

Λιζ Πίτσον,
συγγραφέας του *Τομ Γκέιτς*

«Ο Τεντ κι η Νάνσυ δεν
είναι δυο απλά αλεπουδάκια.
Είναι καλοσυνάτοι,
άτακτοι, αγαπημένοι,
ειρωνικοί, πλακατζήδες,
περιπετειώδεις, θαρραλέοι,
φοβισμένοι. Είναι δηλαδή
όπως όλα τα παιδιά».

Άγγελος Αγγελίδης, μεταφραστής
των σειρών *Γκρίμγκουντ* και
*Η Μπέθανυ και το τέρας καθώς
και άλλων αγαπημένων βιβλίων.*

«ΕΞΟΦΡΕΝΙΚΑ
ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΤΙΚΟ».

Σόφι Χεν,
συγγραφέας της *Πιζάζ*

«ΑΣΤΕΙΟ, ΑΝΑΡΧΙΚΟ
ΚΑΙ ΟΡΙΑΜΒΕΥΤΙΚΑ
ΠΑΡΑΔΟΞΟ».

Ρίτσαρντ Όσμαν

Ωωω, μα τι
ΥΠΕΡΟΧΟΙ
που είστε όλοι!

Στην ΑΜΣ

Εκδόσεις Πατάκη – Σύγχρονη λογοτεχνία για παιδιά και για νέους
Νάντια Σιρίν, Γκρίμγουντ – Η επίθεση του βρομερού τέρατος!
(Γκρίμγουντ, βιβλίο 3)

Nadia Shireen, *Attack of the Stink Monster!*

Εικονογράφηση: Νάντια Σιρίν

Μετάφραση: Άγγελος Αγγελίδης

Υπεύθυνη έκδοσης: Φαίη Κολοκυθά

DTP: Νίκη Αντωνακοπούλου

Copyright® για το κείμενο και την εικονογράφηση, Nadia Shireen, 2023

Published by arrangement with Simon & Schuster UK Ltd

1st floor, 222 Gray's Inn Road, London, WC1X 8HB

Copyright® για την ελληνική γλώσσα Σ. Πατάκης ΑΕΕΔΕ

(Εκδόσεις Πατάκη), 2024

All rights reserved. No part of this book may be reproduced or transmitted in any form or by any means, electronic or mechanical, including photocopying, recording or by any information storage and retrieval system without permission in writing from the Publisher.

Πρώτη έκδοση στα αγγλικά από τις Simon & Schuster UK Ltd,

Μεγάλη Βρετανία, 2023

Πρώτη έκδοση στην ελληνική γλώσσα από τις Εκδόσεις Πατάκη,

Αθήνα, Νοέμβριος 2024

KET Z378 ΚΕΠ 579/24 ISBN 978-618-07-0832-5

ΠΑΝΑΓΗ ΤΣΑΛΔΑΡΗ (ΠΡΩΗΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ) 38, 104 37 ΑΘΗΝΑ,
ΤΗΛ.: 210.36.50.000, 210.52.05.600, 801.100.2665 - FAX: 210.36.50.069
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΗ: ΕΜΜ. ΜΠΕΝΑΚΗ 16, 106 78 ΑΘΗΝΑ, ΤΗΛ.: 210.38.31.078
www.patakis.gr • e-mail: info@patakis.gr, sales@patakis.gr

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟ
ΚΑΝΕΝΑ ΖΩΟ ΔΕΝ ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΤΗΚΕ ΚΑΤΑ
ΤΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΑΥΤΟΥ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ

ΓΚΡΙΜΤΟΥΝΤ

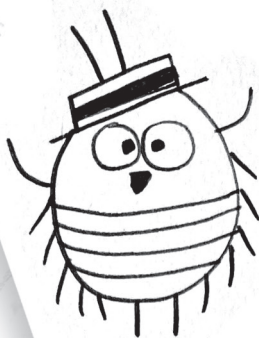
Η ΕΠΙΘΕΣΗ του
ΒΡΟΜΕΡΟΥ τέρατος!

ΝΑΝΤΙΑ ΣΙΡΙΝ

Μετάφραση: Άγγελος Αγγελίδης

 ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΠΑΤΑΚΗ

**ΑΛΟ, ΜΠΟΝΖΟΥΡ, ΟΛΕ,
ΧΑΛΟΥΥ, ΣΑΛΑΜ
ΑΛΕΚΟΥΜ ΚΑΙ ΝΑΜΑΣΤΕ!**

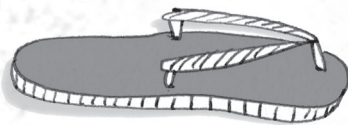
ΕΡΡΙΚΟΣ ΔΥΝΑΜΙΤΗΣ εδώ.

Τι είπατε: Ποιος είναι αυτός
ο μορφονιός;

Δεν μπορώ να το πιστέψω
ότι συνεχίζουν
ανά τα βιβλία.

Ε λοιπόν, είμαι ένας τερμίτης,
οδηγός λεωφορείου, ικανότατος παίκτης
μπάντμιντον, και κυρίως είμαι ο
πιστός σας φίλος και ξεναγός. ΤΙ ΚΑΝΕΤΕ;
Μόλις επέστρεψα από μια θεσπέσια εκδρομή
στο... εκμ... δεν είμαι και πολύ σίγουρος.
Παγιδεύτηκα σε μια βαλίτσα με παντόφλες.
ΉΤΑΝ ΠΟΛΥ ΣΚΟΤΕΙΝΑ
ΕΚΕΙ ΜΕΣΑ.

Τέλος πάντων, ας ανεβάσουμε λίγο το κέφι!
Γιατί είμαστε πάλι πίσω, πίσω, ΠΙΣΩ στο
Γκρίμγουντ! Και έχουμε να διαβάσουμε
ένα βιβλίο, να πούμε μια ιστορία και να σας
ΠΑΡΟΥΜΕ το μυαλό. Δεν είναι τέλειο;
(Απλά πείτε ναι.)

ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ:

Ένα γλυκούλι μικρό αλεπουδάκι από τη Μεγάλη Πόλη, που βρίσκει τα πάντα στο Γκρίμγουντ εκπληκτικά. Του αρέσει το θέατρο, του αρέσει να μυρίζει λουλούδια και του αρέσει να πηγαίνουν όλα περίφημα.

Η μεγάλη αδερφή του Τεντ, μια αλεπού-αλάνι, που βρίσκει τους κατοίκους του Γκρίμγουντ εντελώς παλαβούς. Της αρέσει ο καιφές, της αρέσει να γρυλίζει και της αρέσει να φροντίζει τον Τεντ.

Χοροπηδητή και άγρια, η Γουίλου, η λαγουδίνα, έχει μεγάλη καρδιά και αστείρευτη ενέργεια. Αλλά αν την αποκαλέσει γλυκούλα, θα σε κοπανήσει στη μούρη. Συνεννοηθήκαμε;

Ο δήμαρχος του Γκρίμγουντ. Ο Τίτος είναι ένα καλοσυνάτο γέρικο αρσενικό ελάφι, που του αρέσει η ζαχαροπλαστική, και κλαίει στις γλυκανάλατες ταινίες με δελφίνια. Θέλει όλοι να αγαπιούνται μεταξύ τους.

Μια τρομερά κομψή πάπια, που παλιά έπαιξε στον κινηματογράφο. Είναι ιδιοκτήτρια μιας αλυσίδας πολυτελών ξενοδοχείων, αλλά προς το παρόν μένει ε' έναν εωρό από παλιά καρτόνια του σουπερμάρκετ.

Ένας γκρινιάρης κουκουβάγιος με γιγάντια φρύδια, που ευπαθεί τους πάντες χωρίς να το παραδέχεται. Περνάει τα βράδια του διαβάζοντας βιβλία και ακούγοντας τζαζ.

Ένα κοράκι που του αρέσουν τα ΠΑΡΤΙ. Της Σάρον τής αρέσει η μουσική, τα αποκριάτικα καπέλα και το να φωνάζει ΑΓΟΥΓΚΑ όπου εταθεί κι όπου βρεθεί.

Ένας καλόκαρδος αεβός, που φροντίζει πάντα τους φίλους του. Είναι φρικτός οδηγός, όπως όλοι οι αεβοί βέβαια.

Εικ. Ι: Σάρον, *Corvus convivalis**

*το εύθυμο κοράκι

Στο Γκρίμγουντ είχε νυχτώσει για τα καλά. Τα φύλλα των δέντρων έλαμπαν σαν ασημένια κάτω απ' το φως του φεγγαριού. Όλα ήταν ήσυχα. Όλα ήταν ακίνητα.

«ΑΓΟΥΓΚΑ, ΑΓΟΥΓΚΑ, ΑΓΟΥΥΥΥΥΥΓΚΑ!» φώναξε η Σάρων, το Κοράκι που λάτρευε τα πάρτι. Περιπατούσε τρεκλίζοντας μέσα στο δάσος, αφήνοντας πίσω της ίχνη από γκλίτερ.

«Πού ήσουν, Σαζ;» ρώτησε ένα απορημένο σκουλήκι.

«Σ' ένα γυναικείο πάρτι» είπε η Σάρον αφαιρώντας τις ψεύτικες βλεφαρίδες της. «Ήταν ΕΞΩΦΡΕΝΙΚΟ! Γέννησα ένα γιγάντιο αυγό».

«Τρελό» είπε το σκουλήκι.

Η θορυβώδης άφιξη της Σάρον στο Γκρίμγουντ προκάλεσε μια μικρή αναμπουμπούλα. Διάφορα ζώα άρχισαν να ξυπνούν από τον βαθύ τους ύπνο.

«Χουτ, χουτ, χουτ!» είπε μια κουκουβάγια.

«Τουίτ, τουίτ» είπε ένα μικρό σπουργίτι.

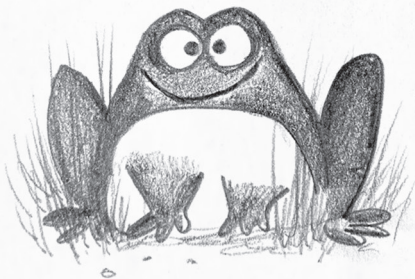
«Γουφ» είπε ένας παράξενος βάρταχος.

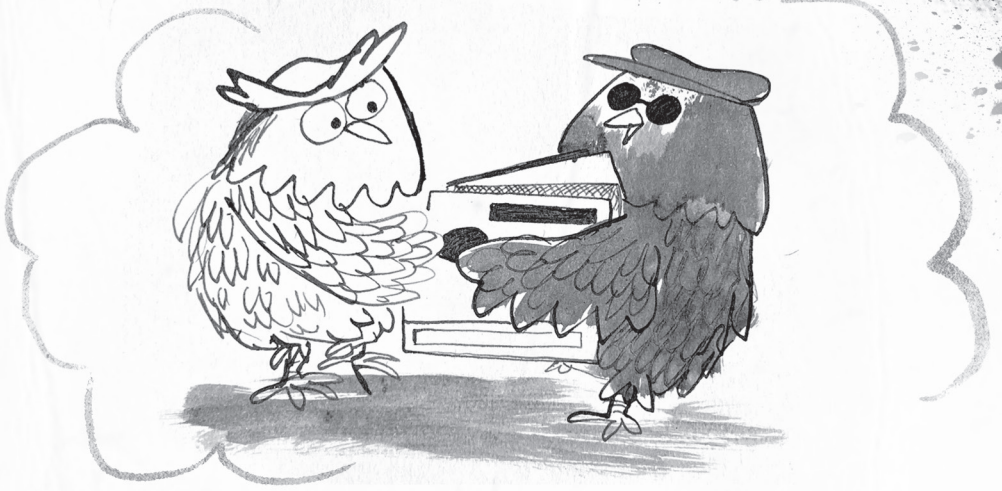
«Γιάμι, ώρα για μπανάνα!» είπε ένα μυρμήγκι που είχε μόλις βρει μια μπανάνα.

«Κάντε ησυχία πια» είπε

μια άλλη, πιο κατσούφικη, κουκουβάγια. «Κάποιοι προσπαθούμε να κοιμηθούμε!»

Η κατσούφικη κουκουβάγια λεγόταν Φρανκ. Ο Φρανκ έβλεπε εκείνη τη στιγμή ένα υπέροχο όνειρο: Είχε βρει έναν πολύ σπάνιο δίσκο του θρυλικού τζαζίστα Γκόνζο ΜακΝτούγκαλ. «Πάρ' τον δωρεάν!» του

είπε ο μαγαζάτορας. «Βασικά, πάρε όλους αυτούς τους πανάκριβους δίσκους δωρεάν, Φρανκ. Είναι η τυχερή σου μέρα. Χουτ, χουτ!»

«Ω, ουάου» είπε ο Φρανκ. «Είναι η πιο ωραία μέρα της ζωής μου!» Αλλά τότε, το χουχούτισμα της αληθινής κουκουβάγιας τον ξύπνησε. Κι όταν συνειδητοποίησε ότι όλα ήταν ένα όνειρο, εκνευρίστηκε πάρα μα πάρα πολύ.

Ο Τίτος, το αρσενικό ελάφι, ονειρευόταν πως κέρδιζε τη Μαρμελιάδα του Γκρίμγουντ, έναν ετήσιο και πολύ ανταγωνιστικό διαγωνισμό κατασκευής μαρμελάδας.

Συμμετείχε κάθε χρόνο, αλλά πάντα έχανε απ' τη Σερίς Λασάνς, έναν θηλυκό κάστορα που ζούσε στην περιοχή. Στο όνειρό του, ο Τίτος έσφιγγε την πατούσα του μεγάλου κριτή –του δημάρχου του Γκρίμγουντ– και χαμογελούσε όσο εκείνος του καρφίτσωνε στο πέτο μια χρυσή ροζέτα. Στο όνειρό του δεν είχε καμία σημασία το γεγονός ότι δήμαρχος του Γκρίμγουντ ήταν ο ίδιος ο Τίτος.

«Τιμή μου!» είπε ο Τίτος.

«Η μαρμελάδα σου είναι θεσπέσια» είπε ο άλλος Τίτος.

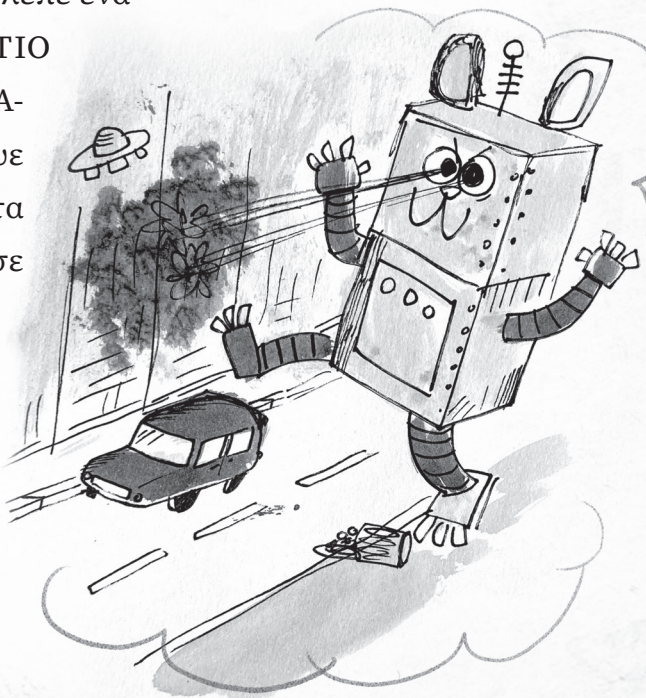
Τότε ο Τίτος άνοιξε το στόμα του και έγλειψε λίγη μαρμελάδα απ' το βάζο, αλλά η γλώσσα του άρχισε να μεγαλώνει δίχως σταματημό, ώσπου ξαφνικά ο άλλος

Τίτος μεταμορφώθηκε στον παλιό του καθηγητή Γεωγραφίας. Δεν είναι πολύ εκνευριστικό όταν τα όνειρα παίρνουν τέτοιες αλλόκοτες τροπές;

Η Γουίλου, ένα τρομερά γλυκούλι λαγουδάκι, κοιμόταν πλάι στα 153 αδέρφια της μες στο λαγούμι τους στη Λαγούπολη, μια περιοχή του Γκρίμγουντ που είχε κατακτηθεί εντελώς από αγελάδες λαγουδάκια.

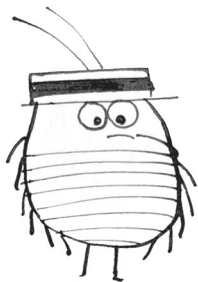
**«ZZZAΠ! Πάρτε κι αυτή, άχρηστοι! ZZZA-
ΑΑΑΠ!»**

Στο όνειρό της έβλεπε ένα ΤΕΡΑΣΤΙΟ ΓΙΓΑΝΤΙΟ ΡΟΜΠΟΤΟΛΑΓΟΥΔΑΚΙ το οποίο εκτόξευε ακτίνες λέιζερ από τα μάτια και περπατούσε με πάταγο μέσα στη Μεγάλη Πόλη ανατινάζοντας αυτοκίνητα και κάδους σκουπιδιών και εξωγήινους και άλλα τέτοια.

Ο Γουίγκι, ο ασβός, ροχάλιζε σχεδόν τόσο δυνατά όσο και τα αδέρφια του, ο Μόντι, ο Τζέρεμι, ο Τζέρεμι κι ο Τζέρεμι. Ονειρευόταν πως είχε πέσει με τα μούτρα σ' έναν τεράστιο μπουφέ με φαγητά.

«Μμμ» είπε καθώς του έτρεχαν τα σάλια. «Αυγά, λουκάνικα, φασόλια, μπέικον, τοστ, μανιτάρια, ντομάτες, πατατάκια, τηγανίτες πατάτας, όνιον ρινγκς, άντε κι ένα μπέργκερ για το καλό. Α, κι ένα μιλκσέικ φράουλα. Ζήτωωω!» Έπιασε το μπουκάλι με την κέτσαπ και μ' ένα ενθουσιώδες σκρτθπρτθτ! την έριξε όλη πάνω στο φαγητό του, πάνω στο κεφάλι του και τελικά σ' όλο το δωμάτιο, ώσπου βρέθηκε να κολυμπάει σε μια κολλώδη θάλασσα από κέτσαπ.

Τα όνειρα είναι πολύ
παλαβάς;

Πέρα, στα γκριζωπά νερά της Μικρής Λιμνούλας, η Ύγκριντ, η πάπια, επέπλεε γαλήνια πάνω στο νησάκι της από καρότσια σουπερμάρκετ. Αυτή κι ο σύζυγός της, ο Σερ Τσαρλς Φοδερινγκέι, φορούσαν ασορτί μεταξωτές μάσκες νυκτός και χνουδωτές παντόφλες.

Η Ύγκριντ έβλεπε ένα από τα αγαπημένα της όνειρα. Βρισκόταν σε μια κυριλέ τελετή βράβευσης, κρυμμένη ψηλά πάνω απ' τη σκηνή. Δεν την έβλεπε κανείς. Πίσω της στεκόταν η μεγαλύτερη αντίζηλός της, η Τάφτι Χανεϊκείκ, μια εκνευριστική νεαρή πάπια με μεγάλα μάτια και λαμπερά χρυσαφένια πούπουλα.

Η Τάφτι είχε κλέψει όλους τους ρόλους της Ίνγκριντ και τώρα είχε κερδίσει το βραβείο της Καλύτερης Ηθοποιού, πράγμα που ήταν εντελώς εξωφρενικό.

«Θα ήθελα να ευχαριστήσω την Ακαδημία για το βραβείο» φλυαρούσε η Τάφτι «και όλες αυτές τις θλιβερές, κουρασμένες, γέρικες πάπιες, όπως η Ίνγκριντ. Αν δεν είχαν ανοίξει εκείνες τον δρόμο, δε θα ήμουν τώρα εδώ. Ζήτω μου!»

Σε μια έκρηξη οργής, η Ίνγκριντ εκτόξευσε γρήγορα και εύστοχα μια μεγαλοπρεπή κουτσουλιά στο κεφάλι της Τάφτι. Η Τάφτι τσίριξε. Το κοινό έμεινε με κομμένη την ανάσα. Η Ίνγκριντ χαχάνισε στον ύπνο της και γύρισε πλευρό.

Η Πάμελα, η αετίνα, δεν έβλεπε κάποιο όνειρο, γιατί δεν πίστευε στον ύπνο. «Ο ΥΠΝΟΣ ΕΙΝΑΙ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΦΛΩΡΟΥΣ!» κακάριζε. «ΟΣΟ ΕΣΕΙΣ ΟΙ ΤΙΠΟΤΕΝΙΟΙ ΚΟΙΜΑΣΤΕ, ΕΓΩ ΠΡΟΣΕΧΩ ΤΙΣ ΥΠΟΠΤΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΜΕΣΑ ΑΠ' ΤΙΣ ΚΑΜΕΡΕΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΜΟΥ».

Η Πάμελα ζούσε σε μια φωλιά από υπολογιστές, τηλέφωνα και καλώδια, στην κορυφή ενός πυλώνα

ηλεκτρικού ρεύματος που ήταν γνωστός ως ο Μαγικός Πύργος. Ο πυλώνας έβγαζε ένα παράξενο βουητό. Όπως και η Πάμελα.

«ΑΤΟΥΓΚΑ!» ακούστηκε μια μυστηριώδης φωνή. Μόνο που δεν ήταν και πολύ μυστηριώδης, γιατί όλοι ξέρουμε πως η Σάρον, το Κοράκι που λάτρευε τα πάρτι, ήταν η μοναδική εδώ πέρα που έλεγε «ΑΤΟΥΓΚΑ».

Η Σάρον έμενε πλέον με την Πάμελα. Ήταν κολλητές. Παρουσίαζαν και μια ραδιοφωνική εκπομπή μαζί, η οποία ήταν και τρομερά δημοφιλής. Κοίτα να δεις κάτι πράγματα!

Μια μικρή προειδοποίηση: μερικές φορές η Γάμελα καταβροχθίζει και το κεφάλι κανενός. Το ξέρω, είναι φρικτό.

Αλλά η φύση είναι άγρια.

Να, τις προάλλες, μια πεταλούδα κορόιδεψε το καπέλο μου.

Είναι λίγο
χάλια βέβαια.

Η φωλιά των αλεπούδων στο Γκρίμγουντ είχε μείνει άδεια για πολύ καιρό, αλλά τώρα ήταν το σπίτι του Τεντ και της Νάνσυ, δύο νεαρών ζωηρών αλεπούδων που είχαν μετακομίσει από τη Μεγάλη Πόλη.

Ο Τεντ ήταν κουλουριασμένος αγκαλιά με τη χνουδωτή παντόφλα του, την οποία αποκαλούσε Ντόφλα. Ονειρευόταν πως έπαιζε κιθάρα μπροστά σε χιλιάδες θαυμαστές του. Ήταν φανταστικό.

«Γεια σε όλους!» φώναξε. «Το επόμενο είναι αφιερωμένο σε όλα τα λαγουδάκια...»

Και άνοιξε το στόμα του για να τραγουδήσει. Μόνο που είχε ξεχάσει τα λόγια του. Επομένως σκάρωσε μερικά στιχάκια επιτόπου και κανείς δε νοιάστηκε.

Λα λα λα λαααα
Λατρεύω αυτό το ψτυάρι
Και κάντε μου τη χάρη
Κοιτάξτε το ψεγγάρι
΄ου γιέα, μπείμπι!

Το κοινό τρελάθηκε και άρχισε να ζητωκραυγάζει:
«Τεντ! Τεντ! Τεντ! Τεντ!»

Μετά το κοινό άρχισε να του χτυπά το πρόσωπο και να φωνάζει «Ει! Τεντ! Τεντ! Εύπνα!» Άνοιξε τα μάτια του και είδε ότι στην πραγματικότητα ήταν η μεγάλη του αδερφή, η Νάνσυ, αυτή που του χτυπούσε το πρόσωπο για να ξυπνήσει.

«Όχου, να πάρει...» είπε νυσταγμένα ο Τεντ. «Όνειρο ήταν. Μπουχουχού...»

Έτριψε τα μάτια του και χασμουρήθηκε.

Μόλις άνοιξε τα μάτια του κανονικά, είδε ότι ήταν ακόμη νύχτα κι ότι η Νάνσυ περπατούσε πάνω κάτω στη φωλιά τους ανήσυχη.

«Τι συμβαίνει, αδερφούλα;» ρώτησε. «Γιατί με ξύπνησες;»

Η Νάνσυ κοιτούσε ντροπαλά τις πατούσες της.

«Είδες κι άλλο αλλόκοτο όνειρο;» τη ρώτησε καλοσυνάτα ο Τεντ.

Η Νάνσυ έγνεψε.

«Ναι. Θέλω να το καταγράψεις πριν το ξεχάσω. Είσαι καλύτερος στο γράψιμο από μένα».

Ο Τεντ ψαχούλεψε κάτω απ' το μαξιλάρι του και έβγαλε το μολύβι και το τετράδιό του. Η Νάνσυ έβλεπε πολλά τέτοια αλλόκοτα όνειρα τον τελευταίο καιρό. Ο Φρανκ τής είχε πει να τα καταγράφει για να καταλάβει αν τα όνειρα ήθελαν κάτι να της πουν.

«Ωραία» είπε ο Τεντ. «Τι θυμάσαι;»

Η Νάνσυ κουλουριάστηκε στο κρεβάτι της.

«Παράξενους θορύβους» είπε. «Κάτι σαν παφλασμό, σαν τσαλαβούτση. Και μετά πουλιά να κρώζουν».

Ο Τεντ το σημείωσε.

«Κάποιος σφύριζε έναν σκοπό» συνέχισε η Νάνσυ.

«Όου! Τι σκοπό;» ρώτησε ο Τεντ και τ' αυτιά του σηκώθηκαν με το που αναφέρθηκε κάτι μουσικό.

Η Νάνσυ συνοφρυώθηκε.

«Δε θυμάμαι. Αργκ, είναι πολύ εκνευριστικό, κοντεύω να φρικάρω!»

Άρχισε να γρυλίζει και να χτυπά το κεφάλι της.

«Ει! Νάνσυ, κόφ' το» είπε ο Τεντ. «Μου προκαλείς πονοκέφαλο».

Η Νάνσυ συνοφρυώθηκε. Αυτή κι ο Τεντ είχαν μεγαλώσει στη Μεγάλη Πόλη χωρίς μαμά και μπαμπά. Δεν είχαν ιδέα τι τους είχε συμβεί. Ήταν ένα μυστήριο. Η Νάνσυ ήταν πολύ σκληρό καρύδι και φρόντιζε πάντα τον μικρό της αδερφό. Αλλά σήμερα δεν ένιωθε και τόσο σκληρό καρύδι.

«Έλα» της είπε ευγενικά ο Τεντ. «Κοντεύει να ξημερώσει. Πάμε να δούμε τον Τίτο. Χρειάζεσαι έναν καφέ. Κι εγώ δε θα έλεγα όχι σ' ένα ντόνατ».

Πληροφορία! Κάποτε ζούσα μέσα σ' ένα ντόνατ για πέντε εβδομάδες. Ήταν μια απ' τις καλύτερες περιόδους της ζωής μου, σας το λέω ανοιχτά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΥΟ

Μαγείρεμα

Ο Τεντ κι η Νάνσυ έφτασαν στο τροχόσπιτο του Τίτου την ώρα που έβγαινε ο ήλιος. Έξω υπήρχε ένα μεγάλο ξύλινο τραπέζι πάνω στο οποίο βρίσκονταν βάζα γεμάτα λουλούδια. Γύρω ήταν απλωμένες καρέκλες και φιλικοί κορμοί δέντρων, γιατί ο Τίτος ΛΑΤΡΕΥΕ να δέχεται επισκέψεις.

Ο Τεντ χτύπησε την πόρτα.

«Τίτο!» φώναξε. «Είσαι ξύπνιος;»

Καμία απάντηση.

«Θα τον ξυπνήσω εγώ» ανακοίνωσε η Γουίλοου, η καλύτερη φίλη του Τεντ.

«Από πού ξεφύτρωσες εσύ;» μούγκρισε η Νάνσυ.

«Α, εγώ έχω ξυπνήσει εδώ και ΩΡΕΣ!» είπε πονηρά η Γουίλοου. «Έχω ήδη διαβάσει πέντε βιβλία, έχω πάει για κολύμπι, έχω χτίσει μια ντουλάπα κι έχω μάθει να κάνω σκέιτ. Τώρα ήρθα να βοηθήσω τον Τίτο να ψήσει ένα κέικ».

Η Νάνσυ κούνησε το κεφάλι της.

«Είσαι το κάτι άλλο, βρε λαγουδίνα».

«Είμαι ΤΕΛΕΙΑ» ανακοίνωσε η Γουίλοου. Και με τη μικρή αλλά δυνατή πατούσα της άνοιξε διάπλατα την πόρτα του Τίτου.

Μια τριχωτή μάζα με τεράστια κέρατα ροχάλιζε κάτω από μια λουλουδένια κουβέρτα. Η μάζα ήταν ΠΡΟΦΑΝΩΣ ο Τίτος. Παραμιλούσε στον ύπνο του.

«ΣΝΓΓΓΓΚΚΚΚ... Φιουυυυ... ΣΝΓΚΡΛΡΛΡΛ...
Φιουυυυ... Ω ναι, άλλο ένα ποτηράκι παρακαλώ, εφη-
μέριε... ΣΝΡΡΓΚΟΟΟΥΥΥΡ... φιου... Ω, τι ποικιλία είναι,
Νταρτζίλινγκ; Υπέροχη γεύση. Τι; Α ναι, είναι αντίκα
αυτή η τσαγιέρα...»

Η Γουίλου έκανε μια γκριμάτσα.

«Πάλι ονειρεύεται πως κερδίζει αυτό τον διαγωνι-
σμό μαρμελάδας» είπε. «Είναι απ' τα αγαπημένα του
όνειρα».

Πήγε ως το ψυγείο του Τίτου, έβγαλε δύο φέτες
τυρί και όρμησε στο κρεβάτι του.

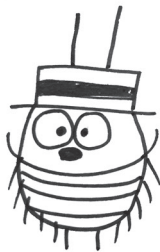
«ΚΑΛΗΜΕΡΟΥΔΙΑ!» μούγκρισε χοροπηδώντας
πάνω στον καημένο τον Τίτο και χαστουκίζοντας τη
μούρη του με το τυρί. «Καλά ξυπνητούρια!»

«Μμμμμμννααααργκ!» ούρλιαξε ο Τίτος και πε-
τάχτηκε απότομα πάνω. Ανοιγόκλεισε τα μάτια του,
κούνησε μπρος πίσω τη μουσούδα του και μετά ανα-
γνώρισε τη Γουίλου και το τυρί.

«Ω, γιάμι... Πρωινό στο κρεβάτι!» είπε. «Σ' ευχαριστώ πολύ, μικρή Γουίλουου! Είσαι τόσο καλή!»

Δίπλωσε προσεκτικά τις φέτες τυριού και τις έχωσε στο στόμα του.

Λίγα λεπτά αργότερα, όλοι κάθονταν γύρω απ' το τραπέζι του Τίτου. Η Νάνσυ γέμισε μια κούπα με δυνατό σκέτο καφέ, ενώ ο Τεντ κι η Γουίλουου ήπιαν λίγο απ' το Δυναμωτικό του Τίτου με τα Τρελά Κέρατα.

Γεια! Σε περίπτωση που το ξεχάσατε, το Δυναμωτικό του Τίτου με τα Τρελά Κέρατα είναι ένα πεντανόστιμο σμούθι που φτιάχνει ο Τίτος. Ένας Θεός ξέρει τι βάζει μέσα. **ΝΟΜΙΖΩ ΟΤΙ ΕΙΝΑΙ ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΝΑ ΜΗ ΡΩΤΗΣΕΤΕ.**

Ο Τίτος, ο οποίος τώρα φορούσε ένα καπέλο σεφ και μια ποδιά, έστρωσε το τραπέζι με μπολάκια και κουτάλια. «Δεν το πιστεύω ότι παρακοιμήθηκα τόσο!» είπε. «Πόσο μάλλον σήμερα! Σήμερα που έχω να ψήσω την καλύτερη γαμήλια τούρτα που έχει φτιαχτεί ποτέ!»

Εδώ και εβδομάδες, οι ετοιμασίες για τον μεγαλοπρεπή γάμο δύο σκίουρων, του Ρωμαίου και της Ιουλιέτας, είχαν κάνει άνω κάτω όλο το Γκρίμγουντ. Ο Ρωμαίος ήταν απ' το Γκρίμγουντ κι η Ιουλιέτα απ' το Τουινκλνάτς, ένα υπέροχο μέρος ακριβώς δίπλα στο Γκρίμγουντ. Για πολλά χρόνια, οι δύο γειτονιές χωρίζονταν απ' τον Βάλτο της Απελπισίας. Αλλά το Τουινκλνάτς και το Γκρίμγουντ είχαν γίνει μια γροθιά από τότε που μια εξουσιομανής αλεπού, που λεγόταν Σεμπάστιαν Σίλβερ, είχε προσπαθήσει να μετατρέψει όλο το μέρος σε κάποιου είδους μεγάλο πάρκινγκ.

